

Endelig foreslaas der for at afbøde Følgerne af en særlig lang Arbejdsløshed noget, som f. Eks. er kendt i den sidste Tid i Malerfaget, hvor der har hersket en meget langvarig og trykkende Arbejdsløshed, at der, naar en saadan meget langvarig Arbejdsløshed er blevet konstateret, ydes et samlet Beløb paa en Gang, og dette Beløb foreslaas da beregnet saaledes, at naar Arbejdsløshedsperioden har andraget 90 Dage i et Tidsrum af 180 Dage, altsaa naar man har været arbejdsløs 90 Dage i et Halvaar, skal man have en Efterbetaling pr. Dag af mindst 20 Øre for den arbejdsløse, 20 Øre for Ægtefællen og 10 Øre for hvert hjemmenværende Barn under 15 Aar. Denne Efterbetaling bliver større, hvis Arbejdsløsheden har været mere end 90 Dage, men der ydes altsaa en Mindsteefterbetaling af 18 Kr. for Ikke-Forsørgere, 36 Kr. for Ægtepar og 45 Kr., 54 Kr., 63 Kr., 72 Kr. og 81 Kr. for Ægtepar med fra 1 til 5 Børn. Denne lille samlede Sum ydes altsaa efter en langvarig Arbejdsløshedsperiode for at give en særlig Hjælp under denne særlige Vanskelighed.

Men for at ikke en Bestemmelse af denne Art fremtidig skulde kunne gøre interesseret i en langvarig Arbejdsløshed, idet man, naar man nærmede sig Grænsen af de 90 Dage, f. Eks. naar man havde været arbejdsløs i 81 Dage, og 90 Dage var fastslaaet som Grænse, vilde være interesseret i ikke at tage Arbejde de sidste Dage for overhovedet at faa Pengene, foreslaas det, at denne særlige Bestemmelse, Kravet om 90 Dage, kun gælder for den dér afsluttede November-Periode, medens, naar Arbejdsløshedsperioden strækker sig udover den 1. November, altsaa indtræffer, efter at denne Bestemmelse er indført, ogsaa en kortere Arbejdsløshedsperiode, indtil 14 Dage af 180, skal kunne berettige til saadan Efterbetaling. Denne bliver dog for en saadan kortere Arbejdsløshedsperiode af forsvindende Karakter.

Til sidst skal jeg gøre Rede for det Standpunkt, Kommissionen har taget til et Spørgsmaal, som Rigsdagen [gav den i dens Arbejdsprogram, nemlig angaaende Anvisning af Arbejde, som er fjernet liggende fra Arbejderens Bopæl, saaledes at det er nødvendigt at skaffe ham Bolig og Kost. Dette Spørgsmaal var Genstand for megen Forhandling her i Tinget om den første eller anden ekstraordinære Arbejdsløshedslov. Rigsdagen naaede ikke selv til en Løsning af Spørgs-

maalet, men henviste det til Indenrigsministeriet, som forhandlede med de paa-gældende sagkyndige, og endelig fandt en Løsning, nemlig at overlade til det af Ministeriet nedsatte Arbejdsudvalg at tage sig af Administrationen af de Midler, der blev stillet til Raadighed. Det synes at have været et lykkeligt Resultat af disse Overvejelser: at man netop havnede i Arbejdsudvalget, idet hele Kommissionen foreslaar Lovfæstning af de af Ministeriet fastsatte Regler paa dette Omraade. I Arbejdsudvalget er jo repræsenteret alle de forskellige Interesser i denne Sag, de er samlede under Indenrigsministeriets Ledelse, og baade Arbejdsanvisningsdirektøren og Arbejdsløshedsinspektøren er til Stede. Det foreslaas fremdeles, at Arbejdsudvalget skal kunne yde saadanne Arbejdere Kost- og Opholdspenge og tillige være bemyndiget til at skaffe Fællesbespisning og Soverum til større Grupper af Arbejdere, som saaledes flyttes bort. I Betænkningens Bilag findes der en Redegørelse for en saadan Organisation. Endvidere foreslaas det, at Arbejdsudvalget ogsaa skal være bemyndiget til, naar en Arbejder gaar over fra sit eget Fag til et andet eller over i en anden Branche, da i den første Tid at give et vist Tillæg til Arbejdslønnen, indtil vedkommende har opøvet sine Evner til det nye Arbejde.

Dette er altsaa den samlede Kommissions Forslag, som saaledes indeholder Forslag til en Løsning af alle de Problemer, som Rigsdagen gav Kommissionen at arbejde med. Desværre har Løsningen ikke fundet Tilslutning fra alle Sider, hvilket dog vel neppe heller var at vente under Hensyn til de modstridende, delvis kæmpende Interesser, der har haft med Sagen at gøre; men det er dog en Løsning, som forekommer mig at kunne danne Grundlaget for en hurtig og frugtbar Forhandling paa Rigsdagen. Enhver vil her finde de forskellige udprægede Synspunkter udformet i motiverede Forslag og vil altsaa kunne tage Stilling enten for disse eller for den Udvej, Indenrigsministeriet har foreslaaet i sin Affattelse af Lovforslaget.

Jeg bør endnu under Henvi-sning til Bilagene tilføje to Ting med Hensyn til Spørgsmaalet om den forsikringsmæssige Hjælp, som ydes gennem Arbejdsløsheds-kasserne. Det, som ydes gennem deres vedtægtsmæssige Bestemmelser, og det, som Staten fører til, er begrænset ved selve Institutionens Karakter som en Forsikring ud-